

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/115/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200640
Dátum vydania rozhodnutia:	06.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200640.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CARTOON, s.r.o., IČO: 43 996 949, Ladmovce 4, právne zastúpený: JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15936-85794/2013/5307 zo dňa 22. februára 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05. septembra 2013 a odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05. septembra 2014 o d m i e t a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28. júna 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05.09.2013 Krajský súd v Košiciach žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že dňa 17.07.2013 zastal žalobcovi výzvu, v zmysle ktorej mal do 15 dní od jej doručenia podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preukázať súdu svoje pomery odôvodňujúce oslobodenie od súdnych poplatkov tak, že mal riadne vyplniť a doručiť priložené tlačivo. Žalobca dňa 05.08.2013 doručil súdu predmetné tlačivo, v ktorom vyplnil iba svoje identifikačné údaje spolu s čestným vyhlásením, v ktorom uviedol, že dlhodobo nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, nedisponuje žiadnym hnutelným či nehnuteľným majetkom a z dôvodu zaistenia a nevrátenia dokladov orgánmi činnými v trestnom konaní nemohol podať daňové priznanie dane z príjmov právnických osôb od roku 2010. Nepriaznivá finančná situácia žalobcu je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním súvisia. Nedostatok finančných

prostriedkov žalobcu ako právnickej osoby nemôže byť sám osebe dôvodom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd poukázal aj na tú skutočnosť, že vzhľadom na majetok žalobcu - základné imanie s rozsahom splatenia 6.000 €, ktorý podľa výpisu z Obchodného registra SR žalobca vlastní ako spoločnosť s ručením obmedzeným, súdny poplatok vo výške 70 €, ktorý má žalobca v predmetnom konaní zaplatiť, nepredstavuje tak vysokú sumu, ktorú by nebol schopný uhradiť. Skutočnosti tvrdené žalobcom (neprimerané zaťažovanie spoločností, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov zo strany daňových úradov, blokovanie majetku) sú pre posúdenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov irelevantné. Rovnako nepodstatná je aj skutočnosť, že žalobca patrí do skupiny obchodných spoločností personálne prepojených s A. K., ktoré vedú mnoho súdnych sporov. Pre posúdenie dôvodnosti žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov sú podstatné majetkové pomery žalobcu a nie ďalších subjektov. Keďže žalobca i napriek výzve súdu nepredložil žiadne doklady, ktoré by deklarovali jeho majetkové pomery a ani nevyplnil náležité tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, nepreukázal splnenie podmienok na oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p.

Predmetné uznesenie č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05.09.2013 napadol žalobca odvolaním, v ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s A. K., ktoré sú účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych konaní, predmetom ktorých je nezákonnosť rozhodnutí daňových orgánov - čo tieto spoločnosti nadmieru finančne zaťažuje. Informácie, ktoré požadoval súd, žalobca nemal k dispozícii, z dôvodu, že celá účtovná a ostatná agenda žalobcu bola zaistená. Z ohľadom na uvedené skutočnosti žalobca považoval postup súdu za neprimerane prísny, vzhľadom na to, že požadoval od žalobcu doklady, ktoré nezavinene nemá k dispozícii. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Vzhľadom na to, že celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú zaťažené spoločnosti personálne prepojené s A. K., predstavuje až niekoľko desiatok tisíc eur, sú splnené podmienky na oslobodenie žalobcu od platenia súdnych poplatkov.

Napadnutým uznesením č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28.06.2013 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vedené pod sp. zn. 7S/83/2013 z dôvodu, že žalobca napriek výzve nezaplatil súdny poplatok vo výške 70 € v stanovenej lehote. Žalobca bol na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaný výzvou zo dňa 21.05.2013, doručenou prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu dňa 27.05.2013.

Proti uvedenému uzneseniu č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28.06.2013 podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s A. K.. Uviedol, že súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s A. K. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť A. K., ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali od neho zároveň množstvo odpovedí. Voči postupu daňových orgánov sa spoločnosti personálne prepojené s A. K. museli brániť uplatnením svojich práv súdnou cestou, a preto sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23.10.2012. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že ani v danej veci nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalobca uviedol, že daňové orgány nezákonne zadržiavajú finančné prostriedky patriace spoločnostiam spojených s A. K., blokujú im majetok a aj v dôsledku negatívnej medializácie tieto spoločnosti nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Žalobca nemá žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým by mohol disponovať. Všetky uvedené okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, a preto zároveň s podaným odvolaním požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Výška súdneho poplatku síce nepredstavuje vysokú čiastku, avšak spoločnosti prepojené s A. K. sú účastníkmi množstva súdnych sporov, a tak celková výška súdnych

poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur.

Keďže odvolania nesmerujú proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie k odvolaniam (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého uznesenia č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05.09.2013, skúmal včasnosť podania odvolania, pričom zistil, že bolo podané oneskorene.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 57 ods. 2 veta druhá O.s.p. ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z obsahu súdneho spisu krajského súdu vyplýva, že napadnuté uznesenie č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05.09.2013 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 20.09.2013. Lehota na podanie odvolania začala žalobcovi plynúť dňa 21.09.2013 a pätnásty deň tejto lehoty pripadol na deň 05.10.2013 (posledný deň lehoty pripadol na sobotu, a preto sa za posledný deň odvolacej lehoty považuje najbližší pracovný deň, t.j. 07.10.2013).

Žalobca podal odvolanie osobne na tamojšom súde dňa 09.10.2013, teda po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty na podanie odvolania.

Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie žalobcu voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05.09.2013 ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28.06.2013 v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla žalobcovi podaním návrhu. Dňa 13.05.2013 podal žalobca žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15936-85794/2013/5307 zo dňa 22.02.2013, čo podlieha poplatkovej povinnosti. Žalobcovi bola dňa 27.05.2013 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70 €, ktorý však súdny poplatok nezaplatil, a tak krajský súd rozhodol o zastavení konania uznesením č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28.06.2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Následne na to podal žalobca proti tomuto uzneseniu odvolanie a súčasne požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd uznesením č. k. 7S/83/2013-34 zo dňa 05.09.2013 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca predloženými listinami nepreukázal dôvodnosť oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. Proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov podal žalobca odvolanie, ktoré bolo potrebné vzhľadom na zmeškanie lehoty na podanie odvolania ako oneskorené odmietnuť.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na zdokladovanie svojich majetkových pomerov a preukázanie tvrdených skutočností, ktoré uviedol vo svojom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 04.07.2013. V zmysle § 138

ods. 2 O.s.p. je nevyhnutné, aby účastník, ktorý požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov preukázal svoje majetkové pomery. Keďže žalobca v zmysle tohto ustanovenia, napriek výzve krajského súdu takto nekonal, krajský súd mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a najvyšší súd podané odvolanie voči uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov ako oneskorene podané odmietol.

Keďže žalobca do vydania tohto uznesenia vyrubený súdny poplatok nezaplatil, krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15936-85794/2013/5307 zo dňa 22.02.2013 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2013-20 zo dňa 28.06.2013, ktorým bolo zastavené konanie, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Účinky odmietnutia odvolania sú obdobné účinkom zastavenia odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.